

Kiao Chow den 11 mars 1934.

Kära lilla Esther!

Gud är vår starkhet!

Om du visste ~~med~~ glad jag blev då jag fick det kära brev för något över en vecka sedan. Tusen tusen tack.

Jag skulle väl ej börja att skriva om mej själv, men om jag skall följa ditt brev och svara på alla frågor så är det bäst att jag börjar från början trots att det handlar om mej själv.

Ja nog är det härligt att slippa veta vad som ligger framför. Många gånger säger man "ack om man fick veta lite om vad som skall hända i framtiden". Men vet du Esther det är nog bäst som det är att ej veta vad som komma skall. Om jag på nyårsdagen förra året hade fått veta vad jag skulle få gå igenom under det kommande året hade jag säkert svarat: "Det går jag aldrig igenom, då vill jag hellre dö", men ack det har gått igenom fast det varit mycket svårt många gånger. Det är så längesedan jag språkade med dej så jag skall väl börja ifrån början.

Vi hade en förfärlig resa ut till Kina. Vi fingo innerhytt och i den hemska värmen insjuknade båda barnen i svår lungkatarr och fick ligga i fjorton dagar förskräckligt sjuka i den hemska hytten. Vi trodde nästa vi skulle få sänka vår lille Roy i havet. De måste ha inpackningar båda två varannan timme både natt och dag och då det var två förstär du att det var arbete jämt. Oscar låg sjösjuk nästan hela tiden barnen voro sjuka. När de väl kommit upp från sjukbädden fingo de bölder över hela ansiktet och huvudet, allt elände utav värmen. Jag var så kry och duktig då jag lämnade Sverige, men bröts alldeles ned under resan ut och har inte varit bra sedan dess. Förra året i januari insjuknade Oscar i lunginflammation och svår ledgångsreumatism. Han var så sjuk och hade så hög feber att vi ej kunde få honom in till doktorn han kunde ej röra sin fötter. Han led förskräckligt, det allra minsta han skulle röra sej måste jag hjälpa honom. Doktorn kom från Tsingtau och konstaterade nämnda sjukdomar och gav mej order hur jag skulle sköta honom. Doktorn undersökte mej också han tyckte jag såg så blek och medtagen ut. Han förbjöd mej att utföra något arbete (jag var då lärarinna i bibelskolan) utan måste ha fullkomlig vila. Det som då bröt ned mej var förstas all ängslan för Oscar och så fick jag vaka så mycket. Då jag vilat några veckor kunde jag börja arbeta igen i skolan. Oscars sjukdom tog ett par månader han måste vara så försiktig för kylan. Alla leder svullnade på honom och vänstra sidan var så gott som lam, så du må tro att det var ängsliga veckor. Men det bads ^{tyd} mycket för min Oscar och han hörde bön.

Ja, som jag sade så började jag arbeta efter några veckor men min mage var ej bra, jag gick med diarre i två månader. Så kom jag händelsevis att träffa doktor Weischer på sjukhuset då jag var och såg efter Gerdas flicka på sjukhuset då hon skadat en arm. Han frågade mej då om jag kände mej riktigt kry nu. "Nej det gör jag inte min mage är ej bra". Han bad mej då sända in prov och då fick jag veta att jag hade flera sorters mask. Fick då medicin för det, men den första medicinen verkade intesedan fick jag en mycket starkare medicin den var otäck. Jag nästan svimmade efter det jag åt tre kapslar. Då började maskarna röra skall jag säga och jag fick ut massor, men fick ta den där otäcka medicinen tre gånger om innan jag blev av med eländet. Men jag måste hålla upp

Men Esther jag tackar även Gud för mötgångar, man får lära sej mycket som är nyttigt för ens andliga liv, man kommer aldrig Gud så nära som då Han tar en aysides, Han vet nog vad vi svaga människor behöver, en del människor behöver ^{stora} mötgångar andra mindre. Gud har varit mig så nära välsignat och hjälpt mej under allt. Hans kärlek räcker till för alla, Hans milda kärleksfulla faders-hand är uträckt åt oss var och en det är bara att fatta tag i den och vara stilla. Gud har visat mycket att säga och lära oss.

Det är nog ^{så} Esther att då vi ständigt äro friska tycker vi att det skall så vara och glömmar att tacka Gud för hälsans dyrbara gåva och allt annat gott Han skänker oss. Må Gud göra oss mera tacksamma.

Oscar är nu frisk och duktig och arbetar som en häst. Då Mor och Far var hemma hade han ^{me} hand om Fars arbete också utom sitt eget så han har ej fått ligga på latsidan skall jag säga. Han får dock vara mycket försiktig då han är ute så att han ej blir kall, ~~äxxkxxx~~ han känner det i lederna det allra minsta han blir kall.

Vi hade en mycket trevlig jul-och nyårshelg. Själva julafton voro vi hos Strutzes och sedan hälsade vi på hos varandra under helgen och hade det så trevligt på allt sätt.

Hur gamla mina små äro? Jo Roy ^{blir} är 9 år sista aug. och Dollan blir 6, 10 juli. Roy är i Peiping i skola, till sommaren har han gått två terminer där. Men under vår konferens nu i febr. diskuterades barnens skolgång ganska mycket. Vi hade nämligen från missionsstyrelsen fått i uppdrag att så göra och uttala oss om barnens skolgång om vi voro nöjda med den svenska skolan som fanns nu i P. eller om vi ville ha en skola på vårt fält. Det är klart att en skola på vårt fält vore idealiskt, den skola som nu finns i P. med ett tiotal barn hänger precis i luften. De som har hand om den nu skall resa hem till Sverige om ett par år eller så och om det sedan finns någon som vill ta hand om den vet man inte. Men det har varit väldigt bra för oss att ha den skolan nu då vi ej hade någon annan att välja på. De som har hand om den äro mycket rara och så snälla mot barnen, men lärarinnan som är där har endast åttaklassigt läroverk, men är i alla fall en mycket duktig lärarinna. Hon är dotter till Fr. Lidman. Titti läste med Roy första året men hon orkar inte hålla i så länge, hon passar också bäst som kindergartslärarinna.

Jaså du och din "gubbis" håller på att läsa "Sönerna" Ja den är intressant jag har läst ett par böcker av henne. Men hon har också fått mycken kritik, ej endast utmärkta recensioner. Men hon kan verkligen ~~nära~~ skildra saker och ting på ett levande sätt, hon säger precis som det är, hon är ej rädd för att sjunga ut och det är bra att få veta precis som det är. Jaså din man vill komma till Kina, ja ni äro båda så hjärtinnerligt välkomna, vi skall ta emot Er med öppna armar. Då kunna Ni själva få studera folklivet m.m.m.m.

Hur Titti mår? För närvarande ligger hon på tyska sjukhuset i Tsingtau. Gerda och jag var där för att hälsa på henne en dag men då hade hon gått ut på stan så du förstår att det är inget farligt med henne. Det var nämligen så att hon hade fått en svår förkylning och gick och hosta länge. Så skulle hon ut nu på landet men innan hon reste ville hon gå och se doktorn först ~~ände~~ hon. Hon reste till Tsingtau och doktorn sa att det var bäst att hon kom in till sjukhuset så att han fick undersöka henne riktigt. Gerda hade talat med doktorn om henne och han hade sagt :Ja nog har hon haft en svår hosta men det är inget farligt med den det är hennes nerver som är så nere" och det är sannt. Hon är ett "problem" för oss härute, undrar hur det skall ^{med} henne till slut. Far skulle visst gå och tala med doktorn då han ~~han~~ kom in till stan i dag. (Detta oss emellan sagt)

Ja nu har jag väl pratat om ditt och datt så du kanske är trött på mej. Det här brevet bli ^{blir} nog lite hackigt jag har nämligen kinesläraren som sitter jämte mej och översätter en skrift. Ja han renskriver Oscar har förut översatt den med honom, men han ~~rens~~kriver nu och frågar mej då och då om saker och ting